

§ 4. Czas trwania aresztu tymczasowego, przewidziany w art. 166, liczy się od chwili przejścia aresztowanego przez władze polskie na obszarze Państwa.

Art. 553. § 1. W wypadkach nagłych właściwy sąd lub prokurator może zwrócić się bezpośrednio do właściwej władzy zagranicznej z wnioskiem o tymczasowe aresztowanie osoby, której wydania się żąda; powinien jednak zawiadomić o tym jednocześnie Ministra Sprawiedliwości z dołączeniem wniosku o wydanie (art. 552).

§ 2. W tych samych wypadkach prokurator może się zwrócić bezpośrednio do właściwej władzy zagranicznej o zatrzymanie osoby, co do której ma być złożony wniosek o wydanie.

Art. 554. § 1. Jeżeli chodzi o przestępstwo zagrożone w ustawie karą śmierci, a państwo obce wydało przestępcę z zastrzeżeniem, że względem wydanego nie będzie zastosowana kara śmierci, sąd w razie skazania wymierza zamiast kary śmierci karę dożywotniego pozbawienia wolności.

§ 2. Jeżeli zaś z tym samym zastrzeżeniem państwo obce wydało osobę skazaną prawomocnie na karę śmierci, sąd na posiedzeniu niejawnym powoźmie postanowienie zmieniające wyrok w myśl § 1.

Art. 555. § 1. Jeżeli osoba wydana była oskarżona o kilka przestępstw, państwo obce zaś wydało ją z zastrzeżeniem ścigania tylko za niektóre z tych przestępstw, to postępowanie karne może obejmować tylko te przestępstwa, a co do innych powinno być zawieszane.

§ 2. Jeżeli przeciw takiej osobie zapadł już wyrok prawomocny, obejmujący kilka przestępstw, wówczas sąd, który wydał wyrok, uchyli wyrokiem orzeczenie o karze i wymierzy karę tylko za przestępstwa, objęte zezwoleniem na wydanie.

§ 3. Postępowanie, zawieszane w myśl § 1, może być podjęte, jeżeli oskarżony z własnej winy nie opuści granic Polski w ciągu dwóch miesięcy lub jeśli, opuściwszy je, powróci. Termin liczy się od daty prawomocnego ukończenia postępowania w sprawie o przestępstwo, objęte zezwoleniem na wydanie, a w razie skazania — od odbycia kary. W wypadku, przewidzianym w § 2, sąd ograniczy się do wydania orzeczenia o karze.

§ 4. Wydając orzeczenie o karze, sąd nie może orzec kary surowszej nad wymierzoną oskarżonemu poprzednio za dane przestępstwo.

Art. 556. § 1. Żądanie władzy zagranicznej wydania przestępcy przesyła się prokuratorowi sądu apelacyjnego właściwemu według miejsca zamieszkania lub ujęcia osoby poszukiwanej.

§ 2. W sprawach o przestępstwa dopuszczające wydanie, prokurator przesłuchuje oskarżonego i nakazuje jego aresztowanie.

§ 3. Prokurator po dołączeniu swojej opinii co do wydania przestępcy przekazuje sprawę sądowi apelacyjnemu, jeżeli Minister Sprawiedliwości nie zarządzi inaczej.

§ 4. Sąd apelacyjny po sprawdzeniu i rozpatrzeniu wyjaśnień oskarżonego, o ile tenż powołuje się na dowody, znajdujące się w kraju, wydaje na posiedzeniu niejawnym opinię w przedmiocie wydania przestępcy i przesyła ją wraz z aktami Ministrowi Sprawiedliwości.

Art. 557. § 1. Sąd lub prokurator wymieniony w poprzednim artykule może także i bez wniosku o wydanie postanowić tymczasowe aresztowanie przestępcy, jeżeli chodzi o przestępstwo dopuszczające wydanie, a:

- a) dana osoba jest silnie podejrzana o popełnienie tego przestępstwa albo
- b) jest poszukiwana przez władze zagraniczne za pomocą listu gończego ogłoszonego w polskim dzienniku milicyjnym, albo
- c) władza zagraniczna zażądała tymczasowego aresztowania tej osoby, wymieniając rodzaj przestępstwa, o które osoba poszukiwana jest oskarżona, i powołując się na wydany przeciw niej prawomocny wyrok skazujący lub sądowe zarządzenie aresztowania.

§ 2. O dniu i miejscu tymczasowego zaareztowania należy bezzwłocznie i bezpośrednio zawiadomić zagraniczną władzę wzywającą lub ścigającą oraz Ministerstwo Sprawiedliwości.

Art. 558. Osobę aresztowaną w celu wydania obcemu państwu sąd lub prokurator wypuszcza na wolność na żądanie Ministra Sprawiedliwości albo jeżeli władza zagraniczna cofnie żądanie wydania lub aresztowania.

Art. 559. O zezwoleniu na wydanie postanawia Minister Sprawiedliwości.

Art. 560. § 1. Na przewiezienie pod strażą przez terytorium Polski przestępcy, którego jedno państwo obce wydaje drugiemu, zezwala Minister Sprawiedliwości po zasięgnięciu opinii sądu apelacyjnego w Warszawie, wydanej na posiedzeniu niejawnym po wysłuchaniu prokuratora.

§ 2. Sąd ten lub prokurator wydaje potrzebny dla przewozu nakaz aresztowania.

Przepisy końcowe.

Art. 561. Wykonanie kodeksu postępowania karnego porucza się Ministrowi Sprawiedliwości.

Art. 562. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie równocześnie z przepisami wprowadzającymi kodeks postępowania karnego — z dniem 1 lipca 1929 roku.

OBWIESZCZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

• z dnia 18 maja 1949 r.

o ogłoszeniu jednolitego tekstu dekretu o postępowaniu doraźnym.

Na podstawie art. 3 ustawy z dnia 27 kwietnia 1949 r. o zmianie dekretu o postępowaniu doraźnym (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 239) ogłaszam w załączniku do

obwieszczenia niniejszego jednolity tekst dekretu z dnia 16 listopada 1945 r. o postępowaniu doraźnym (Dz. U. R. P. Nr 53, poz. 301) z uwzględnieniem zmian, wynika-

jących z dekretu z dnia 13 czerwca 1946 r. o zmianie dekretu z dnia 16 listopada 1945 r. o postępowaniu doraźnym (Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 193) oraz z ustawy z dnia 27 kwietnia 1949 r. o zmianie dekretu o postępowaniu

doraźnym i z zastosowaniem ciągłej numeracji artykułów.

Minister Sprawiedliwości: *H. Świątkowski*

Załącznik do obwieszczenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 maja 1949 r. (poz. 244).

DEKRET

z dnia 16 listopada 1945 r.

o postępowaniu doraźnym.

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. (1) Postępowaniu doraźnemu podlegają:

- a) przestępstwa umyślne określone w rozdziale XXXIII kodeksu karnego,
- b) przestępstwo określone w art. 225 § 1 kodeksu karnego,
- c) przestępstwa określone w art. 258 i 259 kodeksu karnego,
- d) 1) przestępstwa na szkodę Skarbu Państwa, samorządu, instytucji prawa publicznego, spółdzielni, przedsiębiorstw stanowiących własność lub pozostających pod zarządem Państwa, samorządu, instytucji prawa publicznego lub spółdzielni, 2) inne przestępstwa — jeżeli interesy gospodarcze Polski Ludowej zostały narażone na znaczną szkodę,
- e) przestępstwa określone w art. 14 dekretu z dnia 13 czerwca 1946 r. o przestępstwach szczególnie niebezpiecznych w okresie odbudowy Państwa, jeżeli związek nie miał na celu zbrodni określonej w rozdziale I tego dekretu lub w art. 85, 86, 87 albo w art. 88 kodeksu karnego Wojska Polskiego.

(2) Ponadto podlegają postępowaniu doraźnemu przestępstwa, przewidziane w art. 32 i 43 § 1 dekretu z dnia 13 czerwca 1946 r. o przestępstwach szczególnie niebezpiecznych w okresie odbudowy Państwa (Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 192) oraz w art. 33 tego dekretu, o ile chodzi o udział w porozumieniu, mającym na celu popełnienie przestępstwa, określonego w art. 32, albo w zbiegowisku publicznym, które wspólnymi siłami dopuszcza się takiego przestępstwa.

(3) Postępowanie doraźne stosuje się, jeżeli prokurator sądu apelacyjnego ze względu na okoliczności sprawy złoży wniosek o jej rozpoznanie w tym trybie.

(4) Przestępstwo poddane postępowaniu doraźnemu (ust. (1) i (2)) ulega ukaraniu w tym postępowaniu, jeżeli je popełniono w czasie mocy obowiązującej niniejszego dekretu.

(5) Postępowania doraźnego nie stosuje się do przestępstw popełnionych przez osoby podlegające odpowiedzialności przed sądami wojskowymi.

(6) Sąd nie przestaje być właściwy, jeżeli na podstawie okoliczności, które wyszły na jaw w toku rozprawy uzna, że czyn nie stanowi przestępstwa podlegającego postępowaniu doraźnemu; w tym przypadku jednak nie stosuje się przepisów art. 2 i 13.

Art. 2. (1) Za przestępstwa, podlegające rozpoznaniu w postępowaniu doraźnym, wymierza się bez względu na to, jakie kary przewidziane są w ustawie za dane przestępstwo, następujące kary zasadnicze:

- a) karę śmierci lub
- b) karę więzienia dożywotniego, lub
- c) karę więzienia na czas nie krótszy od lat 3 oraz
- d) karę grzywny w przypadkach przewidzianych w art. 42 § 2 kodeksu karnego.

(2) Nie można jednak wymierzyć kary niższej od najniższej kary przewidzianej w ustawie za dane przestępstwo.

(3) W razie skazania za przestępstwa, wymienione w art. 1 ust. (1) lit. d) lub e), sąd może jako karę dodatkową orzec przepadek mienia skazanego w całości lub w części.

Art. 3. W postępowaniu doraźnym stosuje się przepisy kodeksu postępowania karnego, o ile przepisy niniejszego dekretu nie stanowią inaczej.

Art. 4. Sprawy o przestępstwa, podlegające postępowaniu doraźnemu, rozpoznaje sąd apelacyjny w składzie określonym w art. 23 § 1 kodeksu postępowania karnego. Przepis art. 22 § 2 kodeksu postępowania karnego stosuje się odpowiednio.

Art. 5. Postępowanie doraźne stosuje się wyłącznie do przestępstw podlegających temu postępowaniu z pominięciem wszelkich innych przestępstw zarzuczanych oskarżonemu, a ściganych w innym trybie.

Art. 6. Postępowanie doraźne jest niedopuszczalne przeciwko osobom, które w chwili popełnienia przestępstwa nie ukończyły 17 lat, kobietom brzemiennym oraz osobom, w stosunku do których zachodzi wątpliwość co do ich poczytalności.

Art. 7. O każdym czynie zawierającym cechy przestępstwa, podlegającego postępowaniu doraźnemu, organa powołane do ścigania przestępstw zawiadamiają niezwłocznie prokuratora sądu okręgowego i apelacyjnego, przesyłając lub komunikując temu ostatniemu zebrane lub posiadane wiadomości i dowody.

Art. 8. (1) W sprawach o przestępstwa, podlegające postępowaniu doraźnemu, zastosowanie aresztu tymczasowego jest obowiązkowe. Aresztowanie tymczasowe zarządza się, jeżeli zarzut co do popełnienia przez podejrzanego przestępstwa, podlegającego postępowaniu doraźnemu uznano za wiarygodny.

(2) Aresztowanie tymczasowe zarządza prokurator. Jeżeli doprowadzenie zatrzymanego do prokuratora jest połączone z niewspółmiernymi trudnościami, aresztowanie tymczasowe zarządza sędzia grodzki.

Art. 9. Jeżeli sprawy należą do właściwości kilku sądów, właściwy jest sąd, do którego najpierw wniesiono akt oskarżenia.

Art. 10. Akt oskarżenia powinien zawierać wniosek o rozpoznanie sprawy w postępowaniu doraźnym.

Art. 11. (1) W ciągu 24 godzin po otrzymaniu aktu oskarżenia przewodniczący wyznacza termin rozprawy głównej i zarządza potrzebne doręczenia i wezwania.

(2) W razie obłożnej choroby oskarżonego wyznaczenie rozprawy może nastąpić po jego powrocie do zdrowia.

(3) Przepisu art. 262 k. p. k. nie stosuje się, termin określony w art. 265 k. p. k. skraca się do 3 dni.

(4) Przewodniczący postanawia w przedmiocie sprowadzenia dowodów podanych przez oskarżonego.

(5) Jeżeli zachodzi obawa uchylenia się świadka lub biegłego od stawiennictwa, przewodniczący może zabezpieczyć jego przybycie na rozprawę, zarządzając przymusowe sprowadzenie go bez względu na ograniczenie przewidziane w art. 112 k. p. k.

Art. 12. (1) Na rozprawie głównej oskarżony musi mieć obrońcę.

(2) Jeżeli oskarżony nie ma obrońcy z wyboru, przewodniczący wyznacza mu obrońcę z urzędu.

(3) Powództwo cywilne jest niedopuszczalne.

Art. 13. (1) Po odbyciu narady sąd niezwłocznie wydaje wyrok; odroczenie ogłoszenia sentencji wyroku jest niedopuszczalne.

(2) Wyrok powinien być uzasadniony na piśmie w ciągu 24 godzin po jego ogłoszeniu.

(3) Sąd wymierza karę śmierci tylko w razie jednomyślności zarówno co do winy, jak i co do zastosowania kary śmierci.

(4) Wyroki i postanowienia sądu nie podlegają skarżeniu.

Art. 14. O każdym wykonanym wyroku śmierci należy podać do powszechnej wiadomości przez obwieszczenie w prasie lub w inny sposób z wymienieniem osoby skazanego tudzież istoty, miejsca i czasu przestępstwa.

Art. 15. (1) W razie wznowienia postępowania sprawa nie może być po raz wtóry sądzona w postępowaniu doraźnym.

(2) O wznowieniu postępowania rozstrzyga Sąd Najwyższy.

Art. 16. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Sprawiedliwości.

Art. 17. (1) Dekret niniejszy wchodzi w życie po upływie 10 dni od dnia ogłoszenia i traci moc obowiązującą z dniem, który określi rozporządzenie Rady Ministrów.

(2) Na czas obowiązywania niniejszego dekretu zawieszają się moc obowiązującą rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 marca 1928 r. o postępowaniu doraźnym (Dz. U. R. P. Nr 33, poz. 315).

NOWE WYDAWNICTWA MINISTERSTWA SPRAWIEDLIWOŚCI

W miesiącu kwietniu b.r. opuściły prasę drukarską:

- 1. Prawo cywilne, II wydanie — 250 zł**
- 2. Przepisy mieszkaniowe — 400 zł**
- 3. Prawo pracy, tom I — 500 zł**
tom II — 380 zł

Do nabycia w Biurze Sprzedaży Dziennika Ustaw R.P. Warszawa, 6 Sierpnia 6,
we wszystkich księgarniach oraz w kiosku w gmachu Sądów na Lesznie, Skład
główny: Spółdzielnia Wydawnicza „Prasa Demokratyczna — Nowa Epoka”,
Warszawa, ul. Śniadeckich 16.

Prenumerata kwartalna normalna wynosi 800 zł, ulgowa 400 zł. Z prenumeraty ulgowej korzystają władze, urzędy, zakłady i instytucje państwowe, z wyjątkiem banków, monopolii i przedsiębiorstw państwowych.

Prenumeratę należy wpłacać z góry na piętnaście dni przed rozpoczęciem kwartału kalendarzowego na konto Administracji Dziennika Ustaw R. P. w P.K.O. w Warszawie Nr I—1999.

Zgłoszenia na prenumeratę przyjmują ponadto Biura Sprzedaży Dziennika Ustaw R. P. w Warszawie, ul. Leszno 53/55 i ul. 6 Sierpnia 6 oraz w Łodzi, Gmach Sądów, Plac Dąbrowskiego 5.

Pojedyncze numery są do nabycia w biurach sprzedaży i kasach wszystkich sądów okręgowych.

Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów wnosić należy do właściwych urzędów pocztowych niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru. Reklamacyj spóźnionych lub wniesionych niewłaściwie nie uwzględnia się.

Adres Redakcji i Administracji: Warszawa, ul. Leszno 53/55.

Tłoczono z polecenia Ministra Sprawiedliwości w Drukarni Ministerstwa Sprawiedl. w Warszawie, ul. 6-go Sierpnia 6.